

[Justitsministeren.]

Omstændigheder. Herved anbringer man denne meget ondartede Forseelse blandt de alvorlige og grove Lovovertrædelser.

Yderligere foreslaas Reglerne om Frakendelse af Førerretten skærpet. Efter de nugældende Regler skal Førerretten vel frakendes vedkommende, dersom hans Tilstand kan karakteriseres som Beruselse, men hvis Spirituspaavirkningen ikke kan betegnes som Beruselse, er Domstolene frit stilled med Hensyn til, om de vil frakende ham Førerretten. Nu foreslaas ved § 1 Nr. 22 denne irrationelle Sondring mellem Beruselse og lavere Grader af Spirituspaavirkning slettet, saaledes at Førerretten skal frakendes, dersom vedkommende ikke har haft fornødent Herredømme over sine Handlinger; kun under særlig formildende Omstændigheder kan Frakendelse undlades.

For at indskærpe Respekt for en Frakendelse af Førerretten foreslaas det under Nr. 21, at den, der fører Motorkøretøj, uanset at Førerretten er frakendt ham, skal straffes med Fængsel eller under særlig formildende Omstændigheder med Bøde.

Endvidere stilles der, ligeledes paa Grundlag af Indstilling fra Færdselsudvalget, under Nr. 14 Forslag om, at Motorkøretøjer ikke maa føres af nogen, der paa Grund af Overanstrengelse, Mangel paa Søvn, forudgaaende Nydelse af Spiritus eller af hidsende og bedøvende Midler eller af lignende Aarsager befinder sig i en saadan Trætheds- eller Sløvhedstilstand, at han er ude af Stand til at føre Motorkøretøj paa betryggende Maade. Der er sket flere Ulykker i den senere Tid, som maa tilskrives Træthed hos Motorføreren, og det maa fastslaas, at det er en uforvarselig Handling at føre Motorkøretøj, naar man er saa træt eller paa anden Maade i en saadan Tilstand, at man ikke kan gøre det paa betryggende Maade. Det foreslaas endvidere, at Justitsministeren kan fastsætte Begrænsninger i Arbejdstiden for Førere af Vare- og Lastmotorkøretøjer og af Vogne, der erhvervsmæssigt benyttes til Befordring af Personer. Det maa haabes, at de paagældende Erhverv selv vil være i Stand til at regulere Arbejdstiden, saaledes at det ikke er til Fare for Færdselssikkerheden, men det er jo som bekendt sket, at Chaufførerne sendes ud paa Ture, hvor der skal køres uafbrudt i meget lang Tid, og det kan blive nødvendigt at gribe ind for at beskytte den øvrige Færdsel.

I Ændringsforslagene Nr. 16—19 foreslaas der nogle Ændringer i Reglerne om

Ansvarsforsikringen. Den lovpligtige Ansvarsforsikring er indført for at sikre, at de skadelidte kan faa den Erstatning, de har Krav paa. Til dette Formaal er Ansvarsforsikringen udmærket. Men den har samtidig en uheldig Side: Føreren ved, at den Skade, han forvolder, bliver dækket af Forsikringsselskabet. Han har derved mistet den Spore til forsigtig Kørsel, som ligger i, at han, naar han gør Skade, selv maa betale Erstatning derfor. Ved Motorloven af 1. Juli 1927 blev det indført, at Føreren overfor Forsikringsselskabet selv skulde hæfte, naar han havde vist grov Uagtsomhed. Denne Bestemmelse gør nærværende Forslag mere anvendelig ved, at det under Nr. 19 bestemmes, at det straks under en Straffesag, hvor Erstatningsspørgsmaalet paakendes, skal afgøres, om Forsikringsselskabet har Regres paa Grund af grov Uagtsomhed. Endvidere foreslaas det under Nr. 16, at det kan fastsættes, at der skal være en Selvrisiko paa 100 eller i visse Tilfælde 200 Kr. Derved gør man Førerne økonomisk interesserede i altid at køre forsigtigt.

Af andre Ændringer skal jeg nævne, at det foreslaas, at Motorcykler skal være forsynet med rød Baglygte (Nr. 5); for Tiden kan de nøjes med et rødt Refleksglas; og der gives noget skærpede Regler for Skolekørsel, navnlig med Motorcykler (Nr. 11). Disse Ændringsforslag hviler paa en Indstilling fra Færdselsudvalget. Endelig er der forskellige Ændringer af mindre vigtig Karakter, som jeg ikke nu skal opholde det høje Ting med at referere.

I Henhold til, hvad jeg her har udtalt, skal jeg tillade mig at anbefale disse to Lovforslag til det høje Udvalgs velvillige Behandling. Jeg tvivler ikke om, at det ogsaa vil blive en meget indgaaende Behandling, maaske vil Lidenskaberne endda komme noget i Bevægelse ved Drøftelsen af disse Spørgsmaal, som er saa talrige og saa betydningsfulde, og om hvilke der sikkert er højst forskellige Meninger.

Jeg skal endelig med nogle faa Ord for det høje Ting fremsætte *Forslag til Lov om Tilføjelse til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 (Panthaveres Rettsstilling)*. Forslaget lyder saaledes:

„Saafremt en Panv- eller Udlægs- haver i Medfør af foranstaaende Bestemmelse“ — det er Bestemmelsen i § 578 i Loven om Rettens Pleje — „eller ved Hammerslag har overtaget Ejendommen og derefter gør den Del af sit Krav, for hvilken han ikke ved Auktionen fik Dækning, gældende som personlig For-